

ærede Medlemmer sige, at det er pinende galt. Jeg synes derfor ikke, vi skal falde over denne lille uskyldige, i hvert Fald tilsyneladende uskyldige, Skat. Vi kan alle sammen blive enige om, at Grundlaget er usikkert; men det er jo ikke store Sager, det drejer sig om her, en 10—11 Mill. Kr., som danske Jordejere skal svare i Skat. Naar man sammenligner det med, at danske Drengene ryger en lignende Sum i Form af Cigaretter ind i Statskassen, saa er det ganske mærkeligt, at vi her skal snakke i Timevis om det uhyre betænkelige og farlige ved at gaa til den Omlægning, der her er Tale om.

Saa siges der endvidere, at det er at komme ind paa en Glidebane. Ja, men naar man mener, det er et rigtigt Princip, saa gør man et Forsøg, og saa kan man formodentlig i den Tid, som kommer, gøre sine Iagttagelser og høste sine Erfaringer, og saa vil man jo kunne standse, hvis det viser sig at være galt. Jeg tør dog tro, at der er saa megen Fornuft i det danske Folk, at hvis Princippet viser sig at være saa galt, som enkelte mener det er, saa kan vi sige Stop, og er det godt, saa kan vi gaa videre paa samme Bane.

Jeg vil sige til dem, der er betænkelige, at hvis vi foretager en Forandring her og gør Grundlaget for Ejendomsbeskatningen rigtigere, end det har været før, turde det dog være muligt, at vi i nogen Grad tog Spændingen fra dette Spørgsmaal og derved forhindrede, at der eventuelt i en nær Fremtid kunde sættes større Kræft paa og eventuelt tages et større Skridt. Der er et Ord, der siger noget lignende som, at den bedste Politik, man kan føre overfor en Modstander, er at imødekomme Modstanderens berettigede Krav. Det turde ogsaa være rigtigt at gøre dette her, saa kan man bedre staa fast, hvis der kommer for vidtgaaende Krav, og sige: Saa vidt gaar vi ikke.

Det her foreliggende Lovforslag gaar efter min Mening i den rigtige Retning. Det hidfører en Forandring i Ejendomsbeskatningen, der er til det gode, og som skaffer mere Ligelighed mellem de forskellige Jordejere. Dette Lovforslag indeholder et Fremskridt. Jeg vil derfor ikke alene stemme for Lovforslaget, men jeg vil stemme for det med stor Glæde, for det første, fordi det efter min Mening er rigtigt og retfærdigt, og for det andet, fordi det slet ikke er andet end en simpel Opfyldelse af et af Venstrepartiets Programpunkter om lige Skat paa lige Jord — og man staar sig altid ved at holde sit Program, naar dette gaar i den rigtige og gode Retning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Clausager tog efter min Opfattelse noget flot paa dette Lovforslag, idet han spurgte, om 10 Mill. Kr. overhovedet var noget at regne med, naar Skatten af de Cigaretter, Drengene røg, udgjorde et tilsvarende Beløb. Men dette er slet ikke Sagens Problem, Sagens Problem ligger ikke i Statsskattens Størrelse, denne Skat er i sig selv saa lille, at den for den enkelte ikke kan blive afgørende. Sagens Problem er den kommunale Beskatning, og der træder Problemet igen frem indenfor de enkelte mindre Kredse, og det træder i ganske særlig Grad frem indenfor Købstadkredsene, idet Forholdene er saa uhyre forskellige for de forskellige Kvarterer i Byerne. Jeg har i en Opstilling, der er udarbejdet af Københavns Kommunalbestyrelse eller Magistraten, eller hvem det nu er, set, at der, naar man gaar over til den nye Form, kan komme saadanne Forskydninger — og hvad enten man nu vælger det, Kommunen foreslaar, eller det, som, efter alt hvad der foreligger, senere vil blive foreslaaet af Indenrigsministeren, maa det blive saa nogenlunde det samme —, at en enkelt Ejendom forholdsmæssigt kan komme en 3—4 000 Kr. op i Skat. Dette betyder for den enkelte Ejendom i Virkeligheden en Formuekonfiskation paa 50 000 Kr. Jeg er ganske enig i, at den Gang man gik bort fra de faste Ejendomsskatter, gjorde man noget, som i høj Grad var angribeligt, netop fordi man til den ene Side forærede Folk Penge, som kapitaliseret slet ikke var smaa Beløb, og til den anden Side tog Penge fra Folk. Det, man gør her, er ganske det samme: man indlader sig her paa at give store Gaver fra den ene Statsborger til den anden. Jeg synes, man maa nære den allerstørste Betænkelighed derved. Jeg tror, at for Ejendomsskatterne gælder den Regel, at naar blot Skatterne er gamle, er det ligegyldigt, hvordan de er, saa er de gode, men hvis man laver om paa dem, vover man sig ud i noget, som kapitaliseret kan betyde meget store Beløb for den enkelte.

Martin Hansen: Jeg tror, at naar man staar overfor at skulle gennemføre en Skatte-lov, maa det Hovedsynspunkt, man maa lægge til Grund, være det, at Grundlaget er saa godt som vel muligt og saa lidt vilkaarligt som vel muligt. Jeg kunde derfor fristes til at give et lille Tilsvær til det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Det ærede Medlem talte om, at en Ejendom vilde kunne faa et kolossalt Paalæg, hvis dette Lovforslag blev vedtaget, og det samme Princip derefter blev gennemført ogsaa i den kommunale Beskat-